

SUOMEN YHTEIS-VAPAAMUURARI-JÄRJESTÖ

MITÄ VAPAAMUURARIT TAVOITTELEVAT?

Nyt kun vapaamuurarius on ulotettu Suomeenkin, kysytään usein: mikä on tuon itseään niin vanhaksi sanovan veljeskunnan tarkoitus? mitä hyvää se on tehnyt maailmalle? missä suhteessa se on ihmisten veljeyttä edistänyt?

Voidaksemme perinpohjin vastata näihin kysymyksiin pitäisi meidän esittää vapaamuurariuden historia sen alkuaajoista saakka. Koska tämä pienessä kirjoituksessa on mahdotonta, tyydymme lyhyesti kuvaamaan sitä vaikutelmaa, minkä nuori „muurari” piankin saa tuon vanhan ja salaperäisen veljeskunnan toiminnasta.

Taikausko väittää vapaamuurarien olevan liitossa paholaisen kanssa. Tämä erehdys tulee heti oikaistuksi, sillä nuori kokelas saa alusta lähtien oppia, että vapaamuurarit kunnioittavat ja palvelevat Jumalaa ylinnä kaikkea, aurinkokunnan logosta, jota he rakennustaiteesta lainatulla sanalla nimittävät „maailman suureksi arkkitehdiksi”. Koko vapaamuurari työ kohdistuu Jumalan kunniaksi ja on omalla tavallaan, omine juhlamenoineen mieltä ylentävää jumalanpalvelusta, joka salaperäisyytensä nojalla on pysynyt pyhänä ja vaikuttaa paljon välittömämmin kuin esim. kirkollinen jumalanpalvelus, joka pyhydessä on kadottanut mitä se julkisuudessa on voittanut.

Entä näiden juhlamenojen tarkoitus? Niiden tehtävä on osaksi jalostaa ja kasvattaa osanottajia, osaksi vaikuttaa puhdistavasti sen paikkakunnan ilmapiiriin eli auraan, jossa niitä suoritetaan. Salatieteen tutkija ja teosofi, jolla on käsitys ajatuksen voimasta ja joka tietää, että ajatukset kaikki ovat väräilyjä näkymättömässä astraalisessa ja eetterisessä substanssissa, ymmärtää helposti, että yhteinen ajatusten keskitys määrättyihin viisauden, voiman ja kauneuden ihanteihin on omiansa luomaan tuntuva vaikutuksia henkimaailman „aineeseen”. Tällainen näkymätön rakennustyö taas puolestaan vaikuttaa ympäristöön ja ympäristössä eläviin ihmisiin.

Kuka siis tietää, missä määrin juuri vapaamuurarit ovat vaikuttaneet ihmiskunnan kehitykseen suurempaa henkistä vapautta, veljellisempää yhteiselämää ja uskonnollista suvaitsevaisuutta kohti? Ettei pitemmälle olla päästy, ettei suurempia tuloksia ole saavutettu, riippunee ennen kaikkea ihmisten itsepintaisesta tyhmyydestä ja itsekkyydestä, joita ei kukaan kieltäne.

Mitä erikoisesti veljeyteen tulee, ovat vapaamuurarit nimenomaan – samoin kuin esim. Teosofinen Seura – ottaneet sen ohjelmaansa, vaikka he eivät sitä saarnaa eivätkä julkisesti siitä puhu. Mutta ovathan he kaikissa maissa tunnetut suurenmoisesta hyväntekeväisyydestään. Nykyisissä yhteiskunnissa on tuskin muulla tavoin ollut mahdollista toteuttaa veljeyttä kuin auttamalla lähimmäisiä heidän hädässään, – ja, kuten tunnettu, tässä kohden vapaamuurarit ovat näyttäneet kaunista esimerkkiä. Heidän veljeyteen tähtäävät pyrkimyksensä ovat täten pukeutuneet pikemmin tekoihin kuin sanoihin.

Kuitenkin saatamme huomata sangen kiinteätä pyrkimystä veljeyteen itse vapaamuurariloosheissa. Tuntuu aivan siltä, että vapaamuurariuden siveellinen tarkoitus jäseniinsä nähden on kasvattaa heissä yhteenkuuluvaisuuden ja veljeyden tunnetta; niin selväpiirteisesti ja lujasti opetetaan heille heti, mitä velvollisuuksia heillä on keskinäisessä elämässään looshissa ja sen ulkopuolella.

Tämäkin on luonnollista nykyajan yhteiskunnissa, jotka eivät ole rakennetut veljeyden pohjalle. Jos mieli veljeyttä toteuttaa syvemmissä ja laajemmassa merkityksessä, on muodostettava pieni yhteiskunta suuressa. Niinkuin perhe on rakkauden ja auttamisen koulua kaikille ihmisille, niin on vapaamuurarilooshi laajennettuna perheenä yhtä lajia veljeyden koulua niille ihmisille, joiden sydän haluaa antaa ja ottaa vastaan ihmisrakkautta yhä kasvavassa mitassa.

PEKKA ERVAST